

sa bejnego, nadutego mudrostara žaržali. Žednogo
drugogo Wimožnika my nesnajomy ať takego, ko-
tryž ať „muž polno bolosczow,“ ať „šwete jagie
sarěsane naschych grěchow dla,“ ako bity, sapluwa-
ny se šchernami kronowany, do boka šchtapjony a
na rukoma a nogoma pšekšojty pšched nami stoj.
To jo naš Wimožnik. Won dre jo stupil do nebja
a jo pšekšchabjony s'nebjasteju kšchabnosczu, a tefe
to mamy pilne k'hobnyšleiu k'našchej šbožnosczu,
ale to nejwošebnejše sa naš chudych grěšnikow jo
a wostańo pšehze jogo martra a šmeriš, jogo šnoj
a kšchej, jogo kšchik a plaz, jogo kšchiza a jogo
bkušny: tak jo nam do hutschoby napišany, niz se
stalanyh perom, ale s'palzom togo šwetejo Ducha.

Až ten štworišhel šchyknych wězow we žywo-
šche jadnej k'něžny s'našchym žloweznym wjašymom
še jo šwěsak, až Won nam našču šbožnoscz na
wolejowej gore jo hupšchobyl, na tom mamy došez
až do nišernosczu. Gaž nězo wošebnego hobny-
šlijch zomy, ga jo to wěz, na kotrejž došez k'po-
žitwanu a k'pšchepytanu mamy. Włogi jo tu weliku
dlym Božego wjašyma kšchik hurošměšch a šche sa-
tawjone wězy hupšchiměšch, a jo pšchi tom tak sa-
tichtowak, až by šlaběje głowu, — to jo narška
wěz; ale gaž ten žlowezny wjašym Boga, našchogo
Wimožnika hobnyšlijony a pšchi tom žišcham rowne
buwany, tam jo zaš a hobnyšleite, šcho pštanie a
lasowanie dere nałožone. Pšchi tom wostańo pšehze
wěste, až ten Wimožnik jo wěrnny Boga a našch
štworišhel; togo žlonka namžony pšchi žogo šab-
kužbnem šcherpeiu a hurněschu žedne pšehze wosta-
jšch. Gab my šabyli, až to našch štworišhel bešcho